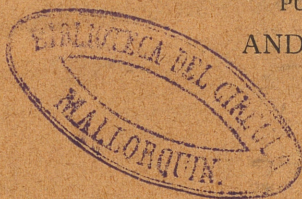


TRESOR DELS AVIS

REVISTA MENSUAL DE ETNOGRAFIA MITOLOGIA I
FOLKLORE DE BALEARS

PUBLICADA PER
ANDREU FERRER



SUMARI

De Folklore Balear - Andreu Ferrer. - **Comparances** - (Continuació)
- **Codolada**. - **Festa de Sant Joan** per Francisca Catany. - **Varia**
- **A Gayeta**. - **S'aubó**. - **Noves**.

TRESOR DELS AVIS

REVISTA D'ETNOGRAFIA, MITOLOGIA I FOLKLORE
BALEARS

DE FOLKLORE BALEAR

I

Maldement l'estudi científic del Folklore o saber tradicional del poble no s'haja encara vulgarisat, ni li haja estat conferit el lloc que li pertany entre els estudis d'humanitats que se fan en el establiments d'ensenyança superior, els esperits selectes que han profundisades les seues investigacions per adquirir un més sòlid coneixement de qualsevol de les ciències humanes, l'han considerat interessantíssim en sos diferents aspectes i regoneixen que'l seu estudi prest serà un auxili molt eficaç a totes les ciències relacionades amb l'Antropologia.

Es clar que a la aguda intel·ligència dels talents més privilegiats no podia passar per alt la valor incalculable que té per la ciència històrica en general i per l'Historia de la cultura en especial, la multitud de tradicions orals, llegendes, proverbis, refranys, frases, endevinayes, cansonetes, cants, oracions etc. etc. que'l poble guarda com a llegat dels seus avant-passats. Com tampoc podien menyspreuar les preocupacions, supersticions

creencies en bruixes i fades i les costums que conserva, vestigi casi sempre de la civilització d'èpoques remotíssimes, que constitueixen la matèria bàssica dels estudis etnogràfics i mitològics.

I en efecte, les més prestigioses figures del món científic han preses com a base de ses investigacions de l'ànima la cultura tradicional del poble donant a tot aquest conjunt el nom de *Folklore*, nom, que si bé és anglès és estat universalment acceptat.

No's cregui que'ls estudis folklòrics siguin una innovació i que'ls qui dediquen els seus esforços a replegar i guardar els elements d'aquesta branca del sebre humà que se troben escampats entre les classes incultes, son *amateurs* vulgars que'ls ha pegat per coleccionar cançons i refranys com tants d'infants hi ha qui repleguen les figures de les capsetes de mixtos. Están ben equivocats els qui així pensen, ja que d'arreplegadors del sebre popular en trobam entre els homos de més vasta cultura i desde els temps més antics. Ja els grecs i llatíns se cuidaren de recullir les sentencies i proverbis usats per la gent del seu temps i les donaven l'importancia que verament tenen. ¿Qui no coneix, p. e. les famoses fábulas de N'Esop, filosof d'Atenes an a qui molts equivocadament el creuen autor d'elles? Idò, com diu En Fedre al posar-les en vers, N'Esop no feu més que recullir-les de boca del poble; *Æsopus autor quam materiam RÉPERIT.*

També, dins la materia de que nos ocupam, té gran relleu la colecció de consideracions sobre jocs antics i llur descripció, titulada *Días geniales y lúdricos* p'en Rodrigo Caro, manuscrit del primer quart del segle XVII que figura en la Biblioteca Colombina i que segons les noticies que'n donen alguns bibliòfils és d'inapreciable valor.

Si bé es ver que no son moltes les noticies que se tenen de recolectors antics, en camvi els estudis folklòrics a mitjan segle XIX adquiriren tal desplegament que cada nació compta amb un estol nombrosíssim de sabis que dedicaren llurs energies a enmotlar aquesta ciència, enriquint-la amb admirables col·leccions

d'elements del sebre popular, materia prima indispensable, i solidificant-la amb llurs profundes investigacions.

Així veim, doncs, com l'inglès Mister Wiliam J. Thoms, dona nom an aquests estudis l'any 1846 i pocs anys després se constitueix ja la primera societat folklórica dins Londres, de la qual formaren part els sabis més eminents d'Europa.

No se pot parlar de folklóre sense que acudesquin totduna a la memoria els noms de Max Muller, John Subbock, Gastón París, Tylor i Consiglieri Pedroso entre els primers qui se dedicaren an aquest ram; Eugeni Rolland, Teophil Braga, Josep Pitré, Lloaixím Costa i Antoni Machado i Alvarez com a continuadors; Rodríguez Marín i Alexandre Guichot i Sierra entre els actuals.

Si hem deixat de citar noms de folkloristes del nostro territori catalá balear, no es que'n faltin. Un poble que després d'estar culturalment aletargat durant alguns sigles, ha renascut expon-tánea i maravellosament i ha donat figures de gran relleu a tots els rams de la ciencia, en s'admirable puixança, havia de donar també ilustres noms al folklóre. I així en el sigle passat floriren folkloristes de tanta anomanada com En Milá i Fontanals, En Maspons i Labrós, En Marián Aguiló, En Pelay Priz i el malhaurat manacorí Antoni Noguera i moltíssims més; i en el present compta amb figures tan prestigioses com En Cels Gomis, En Felip Pedrell, n'Ildefons Rullan, que ja han pagat son tribut a les Parques, En Francesc Camps Mercadal, En Valeri Serra i Boldú i sobre tots En Rosend Serra i Pagés.

Moltíssims més podríem citar-ne encare, però hem volgut apuntar-ne sols els noms més prestigiosos, just perque els qui desconeixen la impcrtància d'aquests estudis se convencin de que no pot esser menyspreuada per ningú una ciencia que ha lograt comptar entre sos cultivadors a noms de personatges tan elevats.

En veritat es distinta la missió dels recolectors del Fólklóre; de la dels investigadors dels secrets de la ciencia i encare que'l

treball d'aquests sia més enlairat i més important tots dos son molt dignes d'estima dins el món científic. Així com entre els qui se dediquen a les Ciències Naturals hi ha qui s'interessa no més en colleccionar i reunir en un museu animals, plantes i minerals i en Historia hi ha qui purament s'ocupa en la transcripció de documents dels molts que jeuen, roegats per les arnes en els estants dels arxius, mentres qu'altres prenen per son compte aquests documents i aquells objectes naturals, per fer sobre ells investigacions i profonds estudis, així també dins el camp folklòric hi ha qui únicament reculleix, estoja o publica els elements que consegueix sorprendre en boca del poble. Però tenguis en compte qu'aquest treball, meritíssim per molts de conceptes no és sinó la basse dels estudis folklòrics: en poques paraules, és al folklore lo que son a l'Historia els monuments, lápides, monedes, inscripcions, etc.

Els elements recullits per els aficionats al Folklore son més envant estudiats per els professionals que comparen els d'un país amb els dels demás i els d'una época amb els d'un'altra; desen-tranyen el sentit dels més embuyats, reconstrueixen els fragments de composicions truncades, fan averiguacions sobre la antiguedat de cada una i determinen el progrés gradual de la cultura popular.

Tant unes com les altres ocupacions son molt interessants i es clar que presten un gran servici a la Ciencia els periòdics i revistes que publiquen els elements que se vagin recullint de llabis del poble, com també els estudis que d'ells en fassen els folkloristes de gabinet.

Atent durant més de quinze anys a totes les manifestacions del esperit del poble balear guard en el meu arxíu una gran multitud d'elements recullits de boca dels meus paisans en les varies excursions qu'he fetes pels pobles i llogarets de Mallorca i Menorca, i ja que regoneixem la alta valor de la publicació de tots aquests elements, les feré servir de basse a la serie d'articles

que, si Deu ho vol, anirán aparequent demunt la nostra Revista, perquè puguin servir al mateix temps com a materia prima als demés investigadors dedicats an aquesta branca de la ciencia.

ANDREU FERRER.

COMPARANSES

Continuació.

- 98 Magre com un canyís.
 99 Sec com un bruc.
 100 Dormir com un xot.
 101 Sort com una massa.
 102 Sort com un mac.
 103 Just és un picot (mal cap).
 104 Més tort qu'un ganxo.
 105 Més tort que sa justícia.
 106 Fresc com una cama-rotja.
 107 Fresc com una rosa.
 108 Dormir com un tronc.
 109 Just és una candela qui crema (malaltís).
 110 Fou com qui posá oli a un llum (va curar depressa).
 111 Just és Ses Ganxes (mal fet, mal garbat).
 112 Més mal fet qu'un geperut.
 113 Anar-s'en com es vent (depressa).
 114 Anar-s'en com un llamp (id.).
 115 Dols com la mel.
 116 Dolent com sa tinya.
 117 Estirar-se com un cuc.
 118 Estar estrets com pinxes (1) dins un cubell.

(1) Arengades,

- 119 Sempre están com es ra i es gat (barayant-se).
- 120 Tenir sa sanc de cavall (esser maleït).
- 121 Fret com una cadena de pou.
- 122 Fret com la neu.
- 123 Fresc com un jínjol.
- 124 Encendrer-se com sa pólvora (treure es génit aviat).
- 125 Enrevenat com un cero.
- 126 Inflat com un tambó.
- 127 Més impertinent que ses mosques.
- 128 Es just una moneya (que tot ho vol fer).
- 129 Pudir com a carn de vas. (1)
- 130 Pudir com sa carn de xinxa.
- 131 Viu com un covo d'alatxa.
- 132 Llest com una espira
- 133 Llest com es fum.
- 134 Lleig com una brega de moixos.
- 135 Anar com un pregadeu (esperillengat i brut).
- 136 Aixó és com qui matá pusses (depressa).
- 137 Anar com un bujot (vey).
- 138 Tant vé com hei ha Deu (ben ver).
- 139 Anar a pas de caragol (a poc a poc).
- 140 Badar uns uys com uns salés.
- 141 Tenir uns uys com un bótil (grossos, inflats).
- 142 Tenir un cap com un temple (gros).
- 143 Es com un cavall de faves (mal garbat).
- 144 Es com sa guixa cuitosa que al punt bull (se diu d'un qui s'enfada per poca cosa).
- 145 Magre com un secany.
- 146 Mal fet com un garrot.
- 147 Mal vestit com un esparvé.
- 148 Just és en Mauva (calmós, de bon génit).
- 149 Es com s'ase d'en Mora qui de tot s'enamora.
- 150 Es tan difícil com qu'una metla s'assegui pe sa punta.
- 151 Me costa més que si l'hagués dat a dida.

(1) Sarcófoc.

- 152 Serà com s'ase des Ranxé que quant estigué ensenyat de no menjá se va murí (se diu a un qui no vol menjar).
- 153 Més net qu'una patena.
- 154 Pansit com una figa.
- 155 Pla com la ma.
- 156 Prim com un fideu.
- 157 Aixó és com una República mal entesa (quant tothom vol comandar i no s'entenen).
- 158 Deixar a un com a nou (insultarlo).
- 159 Deixar a un com un Eccehomo (insultar-lo).
- 160 Deixar a un com un Sant Llatze (embrutarlo).
- 161 Deixar a un com un pobre de sopes (embrutarlo).
- 162 Tenir sa sang de peix (genit calmós).
- 163 Tenir sa sang d'aigo (genit calmós).
- 164 Pulit com es c .. d'un home pobre (lleig)
- 165 Petit com un buscaret.
- 166 Despedir-se a la Francesa (sense dir res).
- 167 Posar-li un cap com un bou (dir-li moltes coses per fer-li odi contra un altre).
- 168 Xerrar més qu'un cul de vinyòvol.
- 169 Just és una graya (molt xerrador).
- 170 M'en has feta una com un cou (mal feta).
- 171 Aixut com una esponja
- 172 Delicat com a pasta d'Angel.
- 173 Més llest qu'en Perreta
- 174 Dret com una aresta.
- 175 Ros com un fil d'ó
- 176 Tenir tant de seny com una granera veyà.
- 177 Tenir tant de seny com una garba d'ordi.
- 178 Trempat com un orga.
- 179 Vey com el Rey qui pelava faves.
- 180 Estar cama alta, com madona de Tirant (se diu an els atlots qui se posen comes altes).
- 181 No hi ha res com sa salut.
- 182 Sab com s'oli d'Artá (té saba).
- 183 Sab més que s'oli ranci (id.)
- 184 Tení més fam qu'un guinavet nou.

- 185 Anar més estufat qu'un endiot.
- 186 Anar més estufat qu'un lleu amb ceba.
- 187 Durá més que coves de cuera.
- 188 Tení més fetja qu'un bou.
- 189 Fer com es Patró Aranya qu'embarcava ets altres i ell quedava en terra.
- 190 Més lluny que Ses Cabrelles.
- 191 Més cremat qu'un dobbé de mistos.
- 192 Menjá com una titina (poc).
- 193 Mereixe més llenya qu'un ase de traginé.
- 194 Més fret que sa neu d'antany.
- 195 Més gat qu'una sopa.
- 196 Més llarg qu'un filicumís.
- 197 Més trist qu'un Divenres Sant.
- 198 Petit i punyeta com es blat d'Aubarca.
- 199 Més vey que Matusalem.
- 200 Anar com un rellotge (be, corrent).
- 201 Fa un sol just plom (qui crema).
- 202 Més llarg qu'una cara de Corema.
- 203 Com més gran més bestia.
- 204 Fe tant de papé com en Palou a Sa Pobla (qui feia set anys que hi era i ningú s'havía temut).
- 205 Fé cara d'ermás (mal fet, mal humorat.)
- 206 Res hei ha tan barato com es díes, que cada matí en surt un a Capdepera.
- 207 Reprende com sa taca d'oli.
- 208 Ets ous saben més que ses gallines.
- 209 Es pecat pesa més qu'es plom.
- 210 Está en mig com es dijous.
- 211 Esser com es de Sineu qui veuen es gep dets altres i no veuen es seu.
- 212 Esser curt d'un cap com ses bigues d'en Jusepet.
- 213 Més viu que s'ò portugués.
- 214 Esser com l'amor de Deu que no té fi.
- 215 Viu com una centella.

Continuará.

CODOLADA

Novament, posam en aquest n.º una de les codolades que tenim recullides i com diguerem ja en el corresponent a Mars i Abril és d'aquelles d'argument desbarat que sembla feta just per entretenir i fer riure una rotlada. D'aquesta classe s'en troben moltes dins Mallorca i Menorca que son encare d'us corrent i un qui cerqui un poc en pot fer una bona cullita.

La que va a continuació sembla fragmentada perquè a alguns punts perd el sentit, però l'hem feta dir a varies persones i ningú mos n'ha sabut dir més.

SES CENT MONJES

Cent monjes dins una bota

allà en aquell monestri

la Priora va eixí

de les illes de Cabrera

he hi havia una carabassera

qui'n feien abres de nau.

Es puig de Sant Micolau

apuntava dins Girona,

a la reina de Barcelona

que filava estopa grossa,

allà dins una carrossa

ballaven sa tarentela,

Hei havia una perla

qui 'nava sense faldóns

mil i cinccents erissóns;

qui buvíen aigu amb neu

i es pia de Sant Mateu

heu tapá tot.

—Traginés de garrot (1).

(1) Traginés qui no tenien bístia i trescaven duguent sa maleta an es coll.

tornau arrera
 que'm pensava essé a Capdepera
 i som a Ciutat davant la Seu
 i sopegui amb un peu
 i tomi es campaná de Porreres.

Mil i cinc centes sangoneres
 qui totes duien capell
 rossegaven un vaixell
 per damunt roques.

—Vaja dones posau lloques

que tot s'es mesté
 que ve un mes de Jané
 qui ferá sol,
 també ve un Juriol
 qui ferá fret.

Encontrí madó Valenci

an es pou sec
 i si no és així com dic
 és així:

an es pla de Sant Matgí

cuvien glans
 dotze llebres i nou cans
 dins una gabia
 i tots prenien sa rabia
 pe sos mostatxos;

ses llebres duien plomatxos

de pel de porc.

Hei havia un ca xorc

qui mai feia quissos
 i s'empassava es ciuróns

de tres en tres.

El dia de Sant Joan
Son Carrió, anomenat
de la possessió es
ment se li dona
Cardessar.

A n'aqueix
ha una cape'la de
bastant hermosa

El dia de Sant Joan
murten l'Església
solemne, i quant
Jove dels que s'an
representar el Sa
fins a n'els jonoy
nes, demunt les
coll amb cintes
mateix color de la
rat. En la mà dre

Comencat l'Evangelij, però q
fabri romp a toc
Sant Joan i to
gica. San Joan h
-a'l pup
teri per davant Pa
bafia també pel p
n'els feels un ramet

Desembarcá un genovès
devés mitjdia
qui es ventre li creixia
com si fos drac,
i cercava pel de llimac
per fe flassades
llanes averiades,
també anyins (1)
cercava per aquells pins
de mon alou
perque es piná de Bellnou
no li bastava
tants de peraires armaren
i teixidós
i altres tants d'urdidós
tots embarriscolats. (2)
Setanta bous tornetjats
dalt una sala
i menjaven amb una pala
de cap de brot
seien dalt un escombrai (3)
com un amut
n'hi hagué un d'esforsagut
qui'l trebucá,
ell i s'amut s'en entrá
dins un avenc



- (1) Llana curta, (borreons que se treben pes pins aon si han fregat auveies).
- (2) Embuiats.
- (3) Una branca de molta rama.

i sortí tan primarenc
 que hi fonc a temps
 dalt la Torre treien fems
 amb un gorro
 i armaren un sacaburro
 per carregá
 tants com ne purien alsá
 amb un ventai
 i tot es pla de San Blai
 ja l'han umplit.
 Al fi de la mitja nit
 cercaven güies.
 An es cocons de la ma
 s'hi fan llatugues,
 també si fan tortugues
 p'ets amatlés.
 Jo'n tenc un aigovés
 qui's més de mitj
 m'anomen Juan Ramón
 de Felanitx.
 qui es ton criat.

Artá 18 de Març de 1916.

La me digué sa madona Julianeta veyá que ja tenia 92 anys i deia que l'a-
 prengué de sa padrina.



(1)
(2)
(3)

FESTA DE ST. JOAN

El dia de Sant Joan es celebra una típica festa a n'el petit poblet de Son Carrió; anomanat així pels pobles veinats per esser aquest el nom de la possessió establida, aont s'hi troba avui el llogaret. Però oficialment se li dona el nom de «Sant Miquel», llogaret de Sant Llorens d'es Cardessar.

A n'aqueix llogaret, a la románica iglesia feta hi ha poc temps, hi ha una cape'la dedicada a Sant Joan i representa el Sant; una imatge bastant hermosa. Una obreria es cuida del culte.

El dia de Sant Joan Baptista passen l'imatge a l'altar major i enmurten l'iglesia i els carrers del poblet. A sortida de sol diuen un Ofici solemne, i quant comença, surt de la sacristia «Sant Joan»; o sia un jove dels que saben ballar més bé, vestit de manera estranya i que vol representar el Sant: Va en cos de camia blanca, calsons grisos, curts fins a n'els jonoys, calses color de rosa i espartenyas blanques catalanes; demunt les espatles una gran capa color de rosa fermada a n'el coll amb cintes i a n'el cap una gorra de les anomenades de plat del mateix color de la capa, la que vol representar l'auriola del benaventurat. En la má dreta porta una creu amb una bandereta vermeya.

Començat l'Ofici, Sant Joan, s'asseu a demunt l'altar a la part de l'Evangeli; però quant comença l'Oferta, un tercet de violí, guitarra i fabiol romp a tocar una tonada alegrísima (anomenada la tonada de Sant Joan) i tot el temps de l'Oferta, a compás amb aquesta música tan típica. San Joan balla ben falaguer amb la ma esquerra al costat i alçant la bandera en la dreta, anant i venguent de part a part de presbiteri per davant l'altar, i a vegades mentres van a l'oferta les dones, balla també pel passadís central de l'iglesia, mentres es reparteix a n'els feels un ramellet de flors.

La música, el ball i las flors dins la blanca iglesia enmurtada, formen un conjunt de gran colorit i alegría. Acabada l'oferta cessa la música; «Sant Joan» torna a n'el seu lloc, però acabat l'Ofici, surt de l'iglesia acompanyat dels *sonadors* i *obriers*; aquests amb una bona pa-

langana, i van a captar pel poble. Sant Joan, balla una estona davant el portal de cada casa el mateix ball que ballava a l'iglesia i acabada la volta se sol fer l'acabatai a la Vicaria amb un refresc. El capvespre, els obrers organisen un ball de mateixes, copeos i jotes, a n'el carré, en el que no hi pren part «Sant Joan», però sí molt de jovent carrioner que no se ret ni s'atura de ballar fins a mitja nit.

Tots els dobbés que a n'el ball es recauden van al fondo de l'Obreria. Si demanau quants d'anys fa que «ballen Sant Joan» ni tant sols els carrioners més veys ho saben. Contesten que fa més de coranta anys i que segurament la costum vé de Sant Llorens aont també el ballen.

En quant a n'el significat d'aquest ball diuen alguns que representa l'alegria que tengué Sant Joan quant Maria Santíssima va anar a visitar a Santa Elisabet, altres diuen que el ballen perque es sol, en tal dia, quant surt balla.

FRANCISCA CATANY.

NOTA.—Enguany no l'han ballat, per aixó ho escric antes de que es perdi la costum, (juliol 1923).

V A R I A

A GAIETA

¿Mon companyó
que mos embarcam?

¿A Gaieta anam
i estarem milló?

Allá ets empedrats
tots son d'ensaimada.

Sa terra n'es sucre
i es macs son bunyols;
no hi ha caragols

ni tampoc cap cuca.

Allà hi va botà

una pussa llesta,

per una finestra

le hi varen tirá

una ascabussada

de quatre cunfits

i la mala nada

va perde's sentits.

Adiós pussa llesta

adiós pussa mona

que *ma voy a morir*.

Artá 1918.

L'em digué sa mestressa Pentinadora, BetMaria Roca.

S'AUBÓ

Adamunt una tenassa

s'hi ha eriat un aubó

tant alt com es Puig Majó

i gruixat no hu era massa

i tenia una rabassa

com es Castell d'Alaró;

Cent homos se resolgueren

cent homos a tayarló

tayaren un any redó

i encara no pogueren

i los mestres conegueren

que ja feia menció.

Damunt una roca estava

tant llisa com el papé

si hagués estat a terré

tota Mallorca abrigava.

Com s'aubonada caigué

una branca s'esqueixá

i d'ella 'n varen obra

cent barcos qui van per má

i un qui va per dins torrens

i des bussins més dolents

cent sitges varen cremá.

NOVES

Retrás.

Per dificultats insuperables en la marxa de l'impremta hem haguda de tenir la Revista algú temps aturada. En els pobles petits no sempre aquestes dificultats son bones de vencer i així nos n'ha passat a noltros. Ara que creim ja tenir les solventades publicarem dins aquest mateix mes, si Deu ho vol, els tres números que duim atrassats. Novament demanam als nostros suscriptors nos disculpin aquestes anomalies involuntaries.

Les «CANÇONETES».

El llibre derreraent editat CANÇONETES MENORQUINES qu'els nostros lectors coneixen per haver-lo publicat dins la Revista en folletó, ha tengut un éxit que no esperavem i és estat molt ben rebut i elogiat per la premsa. D'ells nos ocuparem en un dels números próxims.

S'han ocupats d'ell entre molts altres En M. Montoliu en «La Veu de Catalunya» i En Francesc de B. Moll en el Bolletí del Diccionari.

Els folletons.

Per causa del folletó que serviem dins la Revista, aquesta resultava bastant cara, motíu pel qual molts de suscriptors se donaren de baixa; aixó nos ha fet decidir a deixar els folletons i sols publicar el cos de la Revista qu'així sortirà més económic. Els volums sortirán per separat i les anunciarem al sortir, per els suscriptors a qui puguin interessar.

EL TRESOR DELS AVIS publica cada dos mesos un quadern de 16 planes formant amb un any un tom de unes 100 planes.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Exemplar.	0'60 pts
Anyada.	3 »

Redacció i Administració: Tip. Cat. de A. Ferrer Ginart
Quatre Cantons 3. Artá (Mallorca)

En aquesta Administració se serveixen les sigüents obres publicades:

Rundayes de Menorca.—Primer volum de Folklore Balear. 2 pts

Vida Escolar.—*Dietari escolar* molt práctic i de positius resultats en les escoles a la moderna. Preu: 0'40 pts exemplar, 4 00 pts. Dna.

Registro General Escolar.—Registre per es escoles aont podén consignarse tots quants de datos necessita un mestre. Engloba tots els registres obligatoris de les escoles nacionals. Ed. A per matrícula de 120 alumnes, 7 pts. exemplar. Ed. B. per matrícula de 88 alumnes, 6 pts. Ed. C per 64 alumnes, 5 pts.

Nocions de Ortografia mallorquina de utilitat per tothom. Preu 0'75 pts. exemplar i 7'50 pts. Dna.

Cançonetes Menorquines.—Colecció de cançonetes, populars, classificades i anotades. Segón volum de Fo'klore Balear 2'50 pts.